

Κων/νος Παυλόπουλος, «Επίχρυσες Ελπίδες»

Φρούδες οι ελπίδες; Απύθμενη η πλεκτάνη της ζωής. Αδιάλλακτη η πανούργα Άτροπος φτάνει τον κόμπο της ζωής στο χτένι.

Με σορούς ατάκτως ερριμμένες στη διαδρομή με προορισμό το μοιραίο χώμα, υποδέχομαι σαστισμένος το αφερέγγυο μέλλον.

Μόνιμος σύντροφος έγινε ο σαρκοφάγος Πόνος, που ηδονίζεται νυχθημερόν με τις ανθρώπινες κραυγές και την γυάλινη συμπόνια.

Νίκη της ζωής ή του χαμού η ηρωική έξοδος από το χρυσό μας κλουβί;

Επιτρέπεται να ελπίζω; Ο Φόβος μου κλείνει μακιαβελικά το μάτι..